

Índex

TÍTOL PRELIMINAR.

Article 1. Objecte i finalitats de la llei.

Article 2. Àmbit d'aplicació de la llei.

Article 3. Definicions.

Article 4. Els ADR com a instrument preferent per la gestió dels conflictes.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS DELS ADR

Capítol 1. Els ADR

Article 5. Els ADR.

Capítol 2. Principis generals dels ADR

Article 6. Aplicació.

Article 7. Voluntarietat.

Article 8. Confidencialitat.

Article 9. Legalitat.

Article 10. Flexibilitat.

Article 11. Bona fe i actitud cooperativa.

Article 12. Perspectiva de gènere interseccional.

Article 13. Accessibilitat als ADR.

Article 14. Agilitat i rapidesa.

Article 15. Qualitat.

Capítol 3. Drets i deures de les parts del conflicte i de les persones professionals dels ADR.

Secció 1. Les parts del conflicte

Article 16. Legitimació per intervenir.

Article 17. Drets de les parts.

Article 18. Deures de les parts.

Secció 2. Les persones professionals dels ADR.

Article 19. Definició.

Article 20. Requisits per esdevenir professional d'ADR.

Article 21. Formació de les persones professionals dels ADR.

Article 22. Drets de les persones professionals en l'exercici del procediment ADR.

Article 23. Deures de les persones professionals en l'exercici del procediment ADR.

Article 24. Conflicte d'interessos.

Article 25. Les persones col·laboradores expertes i els equips de treball de professionals ADR.

TÍTOL II. LA MEDIACIÓ

Capítol 1. Disposicions generals.

Article 26. Concepte.

Article 27. Objecte de la mediació.

Article 28. Persones mediadores.

Article 39. Comediació.

Article 30. Imparcialitat i neutralitat de la persona mediadora.

Article 31. La sessió prèvia.

Article 32. El procés de mediació.

Capítol 2. Actuació, drets i deures.

Article 33. Actuació de la persona mediadora.

Article 34. Drets de la persona mediadora.

Article 35. Deures de la persona mediadora.

Article 36. Drets de les parts.

TÍTOL III. ELS ALTRES ADR.

Capítol 1. La conciliació.

Article 37. Concepte.

Article 38. Principi d'imparcialitat.

Article 39. Les persones conciliadores.

Article 40. Procediment de conciliació.

Capítol 2. L'opinió de la persona experta independent.

Article 41. Concepte.

Article 42. Efectes de l'informe de la persona experta independent.

Capítol 3. La negociació assistida.

Article 43. Concepte.

Capítol 4. El dret col·laboratiu.

Article 44. Concepte.

Article 45. La inhibició de l'advocat o advocada.

Article 46. L'advocacia col·laborativa.

Article 47. El procediment col·laboratiu.

Article 48. Equips col·laboratius.

Capítol 5. L'arbitratge

Article 49. L'arbitratge.

Capítol 6. Els acords.

Article 50. Els acords i els seus efectes.

TÍTOL IV. ELS ADR EN LÍNIA.

Article 51. Concepte.

Article 52. La persona professional dels ADR en línia.

TÍTOL V. ACTUACIONS I ORGANITZACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES.

Capítol 1. Polítiques de prevenció de conflictes.

Article 53. Polítiques de prevenció de conflictes.

Article 54. Els codis de bones pràctiques.

Article 55. Distintius de qualitat.

Capítol 2. Les administracions públiques i altres sectors d'intervenció.

Article 56. Departament competent en ADR.

Article 57. El Centre ADR de Catalunya.

Article 58. Funcions del Centre ADR de Catalunya.

Article 59. Les administracions locals.

Article 60. Els col·legis professionals.

Article 61. Les associacions professionals.

Article 62. Les associacions promotores dels ADR.

Capítol 3. L'agent ADR de Catalunya.

Article 63. Concepte.

TÍTOL VI. RÈGIM SANCIONADOR

Article 64. Consideracions general.

Article 65. Òrgans sancionadors.

Article 66. Tipus d'infraccions.

Article 67. Sancions.

Disposicions addicionals

Primera. La mediació administrativa

Segona. Consultes, queixes i suggeriments

Disposició transitòria

Disposició derogatòria

Disposicions finals

Primera. Modificació del Llibre primer del Codi civil de Catalunya.

Segona. Modificació del Llibre segon del Codi civil de Catalunya.

Tercera. Incorporació dels ADR a la legislació sectorial.

Quarta. Desplegament reglamentari.
Cinquena. Entrada en vigor.

Preàmbul

Catalunya ha estat un país pioner en el foment de la pau i en l'impuls de mecanismes de gestió alternativa de conflictes. La voluntat política i el paper de les entitats i societat civil ha fet que el diàleg i els ADR (*Alternative Dispute Resolution*) siguin part de la identitat col·lectiva com a país. En el cas del Departament de Justícia, Drets i Memòria del Govern de la Generalitat el Centre de Mediació de Catalunya, n'és un clar exemple.

Fa més de vint anys, que s'aposta decididament pels mecanismes de resolució alternativa de conflictes. La Llei 1/2001, de 15 de març, de mediació familiar, va ser la primera llei de l'estat en regular la mediació familiar, consolidant les accions que ja havia impulsat el Departament de Justícia des de la dècada dels noranta i amb la creació del Centre de Mediació Familiar de Catalunya. Es va comptar amb la col·laboració dels col·legis professionals i de les administracions locals, des de la voluntat comuna de començar a familiaritzar a la ciutadania en l'existència dels que s'anomenaven mecanismes de resolució alternativa de conflictes. Després, la Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, va ampliar de manera significativa els supòsits objecte de mediació, per potenciar el seu ús als conflictes de dret privat amb un element relacional, com els que apareixen en el si d'una associació o en comunitats veïnals, entre d'altres. La Llei del 2009 es va aprovar perquè es volia una norma que donés cabuda a la gestió dels conflictes civils més enllà de les disputes i els desencontres de les famílies. Era necessària una nova regulació a la vista de les experiències en dret comparat i de l'aposta de la Unió Europea, que al 2002 va publicar el Llibre Verd sobre modalitats alternatives de solució de conflictes en l'àmbit del dret civil i mercantil i al 2008 va aprovar la Directiva 2008/52/CE del Parlament europeu i del Consell, de 21 de maig, sobre certs aspectes de la mediació en assumptes civils i mercantils. Encara que el contingut de la Directiva era, si es pensa en els esforços esmerçats, relativament modest, incidia en els eixos vertebradors d'una implementació exitosa de la mediació: l'aposta per la qualitat de les persones mediadores, el caràcter executiu dels acords, la confidencialitat i les qüestions referides a la prescripció i la caducitat. La seva transposició a l'ordenament estatal va contribuir a difondre l'ús de la mediació, sense consolidar-se, però, com a eina habitual i propera per als operadors jurídics.

Certament, a dia d'avui, la mediació i altres ADR han adquirit un nou protagonisme, lligats a una important iniciativa de reforma de la justícia, en la seva vessant de servei públic. Però la força dels ADR radica en la seva condició d'instruments que les parts adopten lliurement com a gestores del seu conflicte, desitjoses de trobar una solució acordada, a partir dels seus interessos i les seves necessitats reals. Alhora que contribueixen a consolidar un paradigma de cultura de pau que enforteixi la cohesió social. La seva força radica, en definitiva, en la condició d'instruments de naturalesa inequívocament civil. Val la pena recordar que, durant els debats sobre el contingut del llibre sisè del Codi civil de Catalunya,

de les obligacions i els contractes, va existir consens sobre la necessitat d'incorporar un capítol sobre els negocis jurídics relatius a la gestió de conflictes.

La Llei deriva de la competència de la Generalitat de Catalunya en base a l'article 106 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Es parteix d'un concepte de Justícia que pertany a tota la ciutadania, i que va més enllà dels tribunals de justícia. Dona resposta a la demanda d'una societat madura que reivindica la capacitat de gestió dels seus propis conflictes. Per donar una resposta eficient a aquesta reivindicació cal un catàleg, el més ampli possible, de mecanismes i eines que facilitin la resolució dialogada i pacífica. Cada cop més, les persones que tenen una controvèrsia volen gestionar-la per si mateixes, a partir dels seus interessos i les seves necessitats, sense haver de recórrer a l'àmbit jurisdiccional. Tradicionalment s'ha partit d'una visió que connecta els conflictes amb idees i sensacions negatives i on la confrontació de les parts, aïllades en elles mateixes, ha de comportar que una part venci a l'altra per obtenir una decisió coercitiva que salvaguardi exclusivament els seus interessos. Però una visió diferent emergeix amb molta força, una visió on el conflicte es manifesta com un fet inevitable i inherent a la vida i a la condició humana i que és positiu -malgrat que pugui suposar patiment-, si la seva gestió i resolució es fan de forma constructiva i pacífica, de manera que cap de les parts acabi sentint-se vencedora ni vençuda. I se senti corresponsable, part del resultat de la gestió del conflicte. Nombrosos estudis avalen aquesta tesi i permeten parlar, en expressió contundent però també il·lustrativa, d'un canvi de paradigma, una manera diferent d'analitzar, viure i abordar els conflictes que demana disposar d'eines adients per portar a terme. Un nou paradigma complementari al punitiu, que s'impregna de la cultura de la pau i permet contribuir a societats més cohesionades. Com s'ha demostrat als darrers anys, l'existència d'una legislació que aporti un marc normatiu de referència resulta imprescindible per una implementació exitosa. Des de la vocació de la societat catalana de continuar sent pionera en una forma diferent d'entendre com s'han de gestionar les divergències, i tenint presents les experiències en dret comparat, s'ha considerat adient abordar, com a metodologia i procediments ADR, juntament amb la mediació, les figures de la conciliació, la persona experta independent, la negociació assistida, així com també el dret col·laboratiu al considerar-se un mecanisme anàleg. I s'inscriu en una preocupació generalitzada dels governs i les instàncies internacionals –significativament la UE- per implantar mecanismes de gestió alternativa a la jurisdiccional, en un moment d'augment de la polarització social i de la demanda de punitivisme.

Com a primera dada rellevant, cal destacar la terminologia adoptada a l'articulat de la Llei. S'ha triat l'ús del terme ADR (Resolució apropiada de controvèrsies) que ja va introduir la Llei 9/2020, del 31 de juliol, de modificació del Llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, i de la Llei 15/2009, de 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, en relació amb el Centre de Mediació de Catalunya, que també va passar a rebre el nom de Centre ADR. Però cal tenir present que des del naixement dels procediments per la resolució de conflictes no jurisdiccional, s'utilitzava la denominació ADR com a acrònim de la locució anglesa, Alternative Dispute Resolution, si bé, aviat, alguns col·lectius professionals van preferir llegir-la en termes d'Appropriate Dispute Resolution, entenent "dispute" com a conflicte, desacord o controvèrsia. El fet és que, entre els operadors jurídics i socials s'ha consolidat, i té la força d'un neologisme plenament acceptat i adoptat per la ciutadania. Des d'una voluntat facilitadora, s'ha considerat que era la nomenclatura més

idònia per la consolidació d'aquests instruments, tot i reconèixer que es tracta d'una opció que pot resultar controvertida i sobre la que no existeix consens.

Els diferents ADR se sistematitzen a partir d'una dicotomia essencial a la teoria de la resolució de conflictes, l'auto o l'heterocomposició, trencada o modulada en les experiències més recents per l'aparició del mètodes híbrids, que s'estan revelant summament eficients per resoldre conflictes. Els sistemes autocompositius es caracteritzen perquè són les mateixes parts del conflicte les que arriben a un acord. En aquests sistemes es gestiona i s'atén tenint present en tot moment els interessos i les necessitats de les parts, ja que han de cooperar entre elles i participen tant del procés com de la construcció de la pròpia solució. Són instruments especialment convenients quan existeix entre un component relacional entre les parts que implica o fa desitjable la continuïtat de tracte. Contràriament, en els sistemes heterocompositius una persona individual o un òrgan col·legiat, que és neutral i imparcial, decideix la solució al conflicte mitjançant una decisió que és imposada a les parts (per exemple l'arbitratge). Per últim, els mètodes híbrids, com a instrument que incorpora més d'un ADR, combinen una fórmula autocompositiva amb una heterocompositiva, que permeten flexibilitzar el mètode de gestió del conflicte a la naturalesa, el context i fins i tot el moment (v.g. la Med-Arb) o a l'inrevés (Arb-Med).

Entre els sistemes autocompositius la figura històrica de referència és la mediació. Manté una posició de lideratge en la gestió alternativa de conflictes, entre d'altres motius perquè és l'ADR més conegut i interioritzat per la ciutadania i en l'imaginari col·lectiu el que ens connecta més amb una via no adversarial i pacífica. Qualsevol regulació dels ADR a Catalunya s'ha d'emmirallar en les experiències en mediació dels darrers trenta anys. Ara bé, durant aquests anys s'ha donat per bo, de manera acrítica, que la mediació era l'instrument òptim per a gestionar tot tipus de conflicte i per a tot tipus de parts enfrontades. Aquesta apreciació ha danyat l'acceptació de la figura perquè sovint, si ha estat fallida, o, simplement, si les parts no opten per ella, es parla de fracàs de la mediació i per extensió, sorgeix una desconfiança no argumentada respecte de la resta de mecanismes de resolució extrajudicial dels conflictes. Per això, en aquesta llei es contemplen un ampli conjunt d'ADR: mediació, conciliació, negociació assistida, persona neutral o experta independent, arbitratge i dret col·laboratiu.

La regulació de la mediació ha partit de tres premisses importants. En primer lloc, la seva condició d'ADR *primus inter pares* que cal reconèixer i mantenir; en segon lloc, la voluntat d'integrar-la en l'univers ADR, fet que comporta una regulació més acotada, que es centra en els aspectes específics de la mediació, i que d'una banda es construeix amb el suport dels articles generals per tots els procediments ADR i per l'altra, amb el desplegament reglamentari; per últim, la voluntat de mantenir, sense canvis, la regulació que va incorporar a l'ordenament jurídic català la Llei 9/2020, de 31 de juliol. Els operadors jurídics encara estan familiaritzant-se amb les novetats de la Llei del 2020, especialment amb la sessió prèvia i malgrat que alguns aspectes poden tenir la seva ubicació natural en seu reglamentària, s'ha considerat adient mantenir-los. Aquest és un dels aspectes més desenvolupats en referència al procediment de la mediació, que parteix del protagonisme de les parts en el seu disseny. L'altre aspecte especialment remarcable és el catàleg dels drets i deures de les parts i la persona mediadora. Enllaça amb la regulació vigent, però incorpora algunes precisions lligades a l'obtenció del millor diàleg.

La conciliació és un ADR en què les parts reben una assistència que es pot qualificar de més incisiva atès que la persona conciliadora els hi fa propostes, sense desproveir-los la capacitat decisòria. Està arrelada a Catalunya a partir de les regulacions sectorials de cooperatives o dels contractes d'integració i de conreu, tingudes en compte sobre tot en l'atenció a la intervenció de caràcter tècnic i en l'esment a la proposta. Per últim, la Llei 15/2015, de 2 de juliol, de jurisdicció voluntària, atribueix les funcions de conciliació de manera explícita als notaris i els registradors de la propietat, així com als lletrats de l'administració de justícia, en el que ha estat un impuls encara massa irregular.

La intervenció d'una persona experta independent és un ADR que s'està consolidant arreu del món en els conflictes de caràcter tècnic, encara que també pot pronunciar-se sobre aspectes i controvèrsies jurídics. Li correspon emetre una opinió o informe fonamentat que situa el conflicte i identifica possibles solucions. Si ho consideren adient, les parts que acorden la intervenció de la persona tercera professional neutral poden demanar-li una sessió per debatre la fonamentació de les solucions que proposa, com una garantia colateral per entendre la seva eficàcia. El pronunciament del o la professional neutral, que és confidencial, no té caràcter vinculant, però les parts poden assumir-lo com vinculant per a resoldre el seu conflicte en qualsevol moment. D'altra banda, insisteix en què correspon a les persones professionals pertinents donar als acords les coordenades jurídiques necessàries per tal de facilitar la seva execució. La llei desvincula conscientment la condició d'expert -lligada a la pràctica a innumerables manifestacions- d'un reconeixement oficial específic, i converteix el reconeixement de les parts en la millor validació, recolzada, per evitar possibles abusos, en la presentació del currículum i l'acreditació del coneixement dels principis generals dels ADR.

La negociació assistida és un ADR que uneix al mateix temps dues perspectives. D'una banda, s'ha identificat com a substrat de la majoria d'ADR actuals, atès que molts integren l'ús de la negociació com la via per aconseguir acords consensuats, vinculada amb algun tipus d'assistència que permet crear un espai de confiança on les parts avancin en la gestió de les seves divergències. D'altra banda, designa una modalitat de negociació on preceptivament intervenen els advocats o advocades de les parts, i que té present, des de l'inici, la recerca i la satisfacció dels interessos i les necessitats dels implicats en el conflicte.

El dret col·laboratiu és l'ADR que més ràpidament s'ha expandit en els darrers anys. A dia d'avui té una implantació remarcable en els territoris de common law, especialment EUA i Canadà però que també té una presència gens a menystenir a països de tradició continental. En aquest sentit, Bèlgica ha estat qui més esforços normatius ha esmerçat per donar un clar reconeixement legal a aquest ADR, el qual presenta nombrosos punts de contacte amb els paràmetres de la negociació assistida, però va encara més enllà, a l'incorporar el compromís dels advocats de no continuar representant els seus clients si han d'acudir als tribunals perquè el procés col·laboratiu no aconsegueix construir acords. L'experiència internacional, unida a la necessitat de comptar amb una advocacia compromesa amb els ADR, i a l'existència a Catalunya i a la resta de l'estat associacions de professionals de l'advocacia formats i disposats a treballar des d'aquest nou paradigma professional, justifiquen sobradament la seva inclusió en la present Llei.

Cal esmentar, també, algunes opcions legislatives menys clares. Ja s'ha parlat de la tria, meditada, del terme ADR per designar de manera unitària els instruments de resolució no judicial de conflictes. S'ha de fer notar, també, la inclusió de l'arbitratge. Es vol visibilitzar que té un lloc en la relació d'ADR, i també subratllar que té un marc normatiu propi. Certament, la tipificació de l'arbitratge com a heterocompositiu i la subjecció a un procediment rigid suscita el dubte de si pot ser considerat en puritat un ADR. És cert que compleix una funció alternativa a la dels Tribunals i és cert, també, que comparteix alguns dels principis dels ADR, però el fet que l'acord no sigui assolit per les mateixes parts sinó imposat per una tercera persona el desvesteix d'una de les característiques més idiosincràtiques dels ADR. Nogensmenys, es pot oposar que en l'arbitratge la decisió vinculant neix d'una decisió prèvia de les parts, les quals lliure i voluntàriament opten, amb caràcter previ al conflicte, o quan s'hi troben, per sotmetre's al criteri d'un tercer i això fa decantar la balança a favor de la consideració de l'arbitratge com a ADR.

Els ADR descrits en aquesta norma poden ser escollits lliurement per les parts ja que poden ser emprats en matèries de lliure disposició i les parts implicades poden triar-ne aquell que considerin més adequat a la seva controvèrsia. Per aquest motiu s'han exclòs i no s'han definit com ADR algunes tècniques de gestió i resolució de controvèrsies que, malgrat, tenir trets comuns amb els ADR esmentats i requerir, també, de tècniques i habilitats similars, no responen als criteris de matèries de lliure disposició per ser a resoltes amb ADR ni a ser escollits lliurement per les parts.

La condició de llei integral ADR comporta, en primer lloc, unes disposicions generals que ordenin els principis comuns dels ADR així com els drets i deures de les parts i els de les persones professionals dels ADR. Respecte dels principis, el repte és obtenir un màxim comú denominador coherent de l'ecosistema ADR que, al mateix temps, situï les singularitats impermeables. D'altra banda, l'atenció als drets i deures de les parts i de les persones professionals ADR suposa establir els requisits generals i de formació i atendre a qüestions vistents com el supòsit del conflicte d'interessos o la configuració i participació de les persones col·laboradores expertes i dels equips de treball de professionals ADR. La llei s'estructura en set títols i, substantivament, té dues parts ben diferenciades.

Una primera part, lligada a la presentació i ordenació dels diferents ADR amb la voluntat d'integració i innovació que presideix tot l'articulat, i que s'ha analitzat en els paràgrafs anteriors, i una segona part, que pretén promoure la prevenció en les polítiques públiques de gestió del conflicte així com situar la millor estructura organitzativa pel foment i implementació dels ADR a Catalunya.

En aquest títol, es remarca la voluntat de promoure la introducció i inclusió d'eines i mecanismes de prevenció de conflictes amb la ciutadania en el si de les administracions públiques, locals o autonòmica, així com en les corporacions de dret públic i les associacions professionals, les quals poden crear el seus propis mitjans ADR i regular els seus procediments, sempre que respectin els principis generals dels ADR.

Pel que fa a l'estructura organitzativa en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, el Centre de Mediació ha desenvolupat, des de la seva creació al 2001 una tasca molt rellevant en la difusió de la mediació, i ha gestionat de forma molt significativa la mediació pública. Atès

que la norma conté un caràcter transversal que comprèn la totalitat dels mètodes ADR, cal dotar d'una nova dimensió al Centre, que passa a denominar-se Centre ADR, amb l'establiment d'un objecte que giri al voltant del foment i difusió de tots els ADR de Catalunya, així com l'atribució de noves funcions en el marc d'aquest caràcter transversal, que vetlli per l'aplicació i qualitat de tot el conjunt dels ADR.

Es crea la figura dels i de les agents ADR. Possiblement constitueixen la millor prova de la promoció i acompanyament de la nova cultura de la resolució del conflictes a nivell pràctic. Esdevenen, per la seva qualificació tècnica i el contingut de la seva tasca, que combina difusió i execució de la metodologia dels ADR, una eina imprescindible per arrelament de la cultura ADR a Catalunya.

Com a disposició addicional, cal destacar la introducció d'una regulació general de la mediació com a mètode alternatiu de resolució extrajudicial de conflictes entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'Administració local, i les entitats del sector públic i la ciutadania, amb la finalitat d'assolir la terminació convencional del procediment administratiu, quan això sigui possible. El recurs a la mediació comporta avantatges notoris envers la ciutadania, en tant que suposa una reducció de la durada del procediment, i també des del punt de vista del seu impacte emocional.

Aquesta llei s'estructura en un preàmbul, set títols, seixanta-set articles, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

Aquesta norma s'adequa als principis de bona regulació de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència a què fa referència l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i l'article 62 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Es dona compliment als principis de necessitat i eficàcia degut a les raons d'interès general en què es fonamenta la norma, que aporti un marc normatiu de referència que compregui tots els ADR en les diferents matèries que siguin objecte d'un conflicte i dotar els diferents mètodes de resolució de conflictes d'un règim que abasti els procediments, els drets i obligacions de les parts i reguli l'exercici professional.

Amb relació al principi de proporcionalitat, el text de la norma conté la regulació imprescindible per assolir els objectius establerts, i remet a altres normes sectorials aplicables per regular els aspectes que incideixen en altres àmbits competencials. Les previsions que s'incorporen contenen la regulació imprescindibles per atendre la necessitat que s'ha de cobrir amb la norma.

Per tal de garantir el principi de seguretat jurídica, la norma és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic català. Aquesta llei genera un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i cert, que facilita el coneixement i la comprensió de la normativa en matèria de prevenció, gestió i resolució de conflictes.

En aplicació dels principis de transparència i eficiència, l'Administració de la Generalitat de Catalunya fa possible l'accés senzill, universal i actualitzat a la normativa en vigor i els documents propis del seu procés d'elaboració, així com aquesta llei disminueix càrregues administratives innecessàries o accessòries i permet racionalitzar la gestió dels recursos públics.

Títol preliminar

Article 1. Objecte i finalitats de la llei

1. L'objecte d'aquesta llei és:

- a) Regular el règim dels diferents mecanismes de gestió de conflictes identificant els principis, els procediments, l'estatut jurídic, requisits de formació i acreditació de qui és professional en la matèria.
- b) Fixar els mecanismes de coordinació en aquesta matèria entre les administracions públiques.
- c) Establir les bases per a la col·laboració público-privada en la promoció i el desenvolupament dels ADR.

2. Les finalitats d'aquesta llei són:

- a) Promoure la Cultura de la Pau i del diàleg mitjançant l'ús de dels mètodes apropiats per a la prevenció i la gestió dels conflictes.
- b) Reconèixer i promoure la mediació com a ADR consolidat.
- c) Promoure l'ús dels ADR des de la seva vessant preventiva de conflictes.
- d) Promoure l'ús dels ADR en tots els àmbits de la vida, i com a alternativa a l'ús de sistemes adversarials i especialment a la judicialització dels conflictes.
- e) Encoratjar la capacitat de les persones en concret i de la societat en general per gestionar els seus conflictes de forma consensuada, dialogada i pacífica.
- f) Garantir la professionalització i la institucionalització dels ADR.

Article 2. Àmbit d'aplicació de la llei

1. La present llei s'aplica als conflictes en què les parts tenen poder de disposició de l'objecte o la matèria, segons la legislació aplicable; accepten un ADR es desenvolupa a Catalunya amb la intervenció de professionals que desenvolupin aquí el seu exercici; i es dona algun dels següents requisits:

- a) Les parts o una de les parts del conflicte té el seu domicili a Catalunya.
- b) Si el conflicte versa sobre béns, aquests es troben a Catalunya.
- c) Si el conflicte versa sobre relacions contractuals o laborals, Catalunya és el lloc de la prestació.
- d) Si el conflicte, en cas d'arribar a l'àmbit jurisdiccional, estaria sotmès als Jutjats i Tribunals de Catalunya.

2. La present llei té caràcter supletori respecte de la normativa sectorial sobre ADR, en allò que no s'oposi a la seva regulació específica.

Article 3. Definicions

Als efectes de la present llei s'entén per:

- a) ADR: Mètodes adequats per a la resolució de conflictes que es fonamenten en processos estructurats, on les parts d'un conflicte acompanyades d'una persona formada i acreditada, poden mitjançant el diàleg, la negociació i la bona fe, entendre's sobre el seu conflicte i arribar a acords sobre la resolució del mateix.
- b) ADR autocompositius: Aquells en els que les parts d'un conflicte seguint el procés establert per el propi ADR i amb l'acompanyament d'una persona formada i acreditada arriben per elles mateixes a la solució del seu conflicte.
- c) ADR en línia: Procés ADR que utilitza les comunicacions electròniques o altres tecnologies de la informació i la comunicació.
- d) ADR heterocompositius: Aquells en els que les parts deleguen en una tercera persona o en un òrgan col·legiat la solució del seu conflicte.
- e) ADR híbrids: Aquells ADR en que s'utilitzen dos o més mètodes en el procediment de gestió del conflicte.
- f) Arbitratge: Procediment no jurisdiccional de resolució de conflictes heterocompositiu, en què les parts sotmeten el seu conflicte a la decisió d'un òrgan arbitral format per una o més persones.
- g) Comediació: Mediació conduïda per més d'una persona medidora, cadascuna de les quals pot desenvolupar un únic rol o rols diferents, i actuant de manera conjunta i consensuada.
- h) Conciliació: ADR en què una tercera persona experta i neutral, amb coneixements tècnics o jurídics, acompanya dues o més parts en la recerca d'una solució negociada al seu conflicte, oferint-los, si cal, recomanacions o propostes formals de solució.
- i) Conflicte: Situació de desacord entre dues o més persones o ens, provocada per la incompatibilitat o contraposició dels seus interessos o necessitats.
- j) Dret col·laboratiu: ADR de caràcter voluntari i confidencial on les parts, acompanyades dels seus advocats o advocades degudament formats, negocien col·laborativament per buscar una solució al seu conflicte conforme als seus respectius interessos.
- k) Entitat d'ADR: Entitat que ofereix serveis d'ADR mitjançant la subjecció als seus principis, i un procediment estructurat de resolució alternativa als procediments judicials.
- l) Facilitació: ADR en què un tercer assisteix un grup de persones perquè puguin discutir més fàcilment els problemes que els afecten i, si escau, obtenir consensos i executar les solucions acordades.
- m) Mediació: ADR estructurat que s'adreça a facilitar la comunicació entre les persones, pel tal que arribin per elles mateixes a una solució als conflictes que els afecten, amb l'assistència d'una persona medidora imparcial i neutral.
- n) Negociació assistida. Procés pel qual les parts intenten, assistides necessàriament per professionals de l'advocacia, arribar a un acord de manera cooperativa a partir de la identificació dels interessos i les necessitats respectives.
- o) Persona experta independent: Persona que emet una opinió o informe en tant que experta en algun aspecte jurídic o tècnic del conflicte amb caràcter confidencial i no vinculant excepte si les parts estableixen el contrari.
- p) Professionals dels ADR: Persones formades en un o més ADR d'acord amb les normatives o codis específics i acreditades, inscrites als registres corresponents o que formen part d'una associació professional reconeguda legalment en la matèria que en certifica la seva pertinença i idoneïtat.

Article 4. Els ADR com a instrument preferent per a la gestió dels conflictes

1. Els poders públics han de promoure que la normativa i els contractes que per la seva naturalesa ho permetin, incloguin disposicions que facin una crida a l'opció preferent per als ADR.
2. Els poders públics han de promoure que la normativa inclogui disposicions de submissió expressa als ADR, així com les clàusules contractuals de submissió a l'ADR adient atenent al contingut i l'objecte del contracte.
3. Els professionals, que per a l'exercici de la professió requereixen una col·legiació obligatòria, han d'assessorar els clients sobre l'ús dels ADR en els supòsits controvertits. Així mateix, els codis deontològics dels col·legis professionals hauran de tenir en compte les conseqüències de l'incompliment d'aquesta obligació. En els mateixos termes, han de procurar resoldre els conflictes que tinguin en l'exercici de la professió amb llurs clients o companys o amb altres persones per mitjà de la mediació o altres ADR.
4. El Govern ha de promoure l'ús dels ADR en les controvèrsies que sorgeixin per raó del funcionament intern de les associacions, les fundacions i les altres persones jurídiques.
5. Les administracions han de promoure que els contractes que per la seva naturalesa ho permetin, incloguin disposicions que facin una crida a l'opció preferent per als ADR.

Títol I. Disposicions generals dels ADR

Capítol 1. Els ADR

Article 5. Els ADR

1. Les parts poden, per la gestió i la solució del seu conflicte, establir les normes de procediment que considerin més adients, en el marc dels principis generals dels ADR.
2. Als efectes d'aquesta llei, tenen la consideració d'ADR:
 - a) la mediació
 - b) la conciliació
 - c) la negociació assistida
 - d) la persona experta independent
 - e) el dret col·laboratiu
 - f) l'arbitratge
3. En el moment d'escollir un ADR, les parts, degudament informades, poden preveure la reconducció posterior, si concorren determinades circumstàncies, a un altre procés ADR. També ho poden acordar, prèvia informació de les característiques i conseqüències, de manera sobrevinguda durant el mateix procés. En cas de tractar-se d'ADR heterocompositius, la persona professional que assisteix en el primer procés pot actuar en el segon, sempre que estigui degudament formada i acreditada en les modalitats en què hagi d'intervenir.
4. Les parts poden acordar que part o la totalitat d'un procés ADR es desenvolupi amb el suport de mitjans telemàtics, amb ple respecte als principis generals dels ADR i al que estableix aquesta llei.

Capítol 2. Principis generals dels ADR

Article 6. Aplicació

Els principis generals dels ADR s'apliquen a tots els ADR, i son els següents:

- a) Voluntarietat
- b) Confidencialitat
- c) Legalitat
- d) Flexibilitat
- e) Bona fe i actitud cooperativa
- f) Perspectiva de gènere
- g) Accessibilitat
- h) Agilitat i rapidesa
- i) Qualitat

Article 7. Voluntarietat

1. Les parts són lliures d'acollir-se o no als ADR, i de desistir-ne en qualsevol moment.
2. El caràcter voluntari no exclou l'obligatorietat d'acudir a una sessió prèvia de caràcter informatiu si la llei ho disposa, l'autoritat judicial ho estableix o si ho han establert les parts per mutu acord.

Article 8. Confidencialitat.

1. Totes les persones que intervenen en un procés ADR tenen l'obligació de no revelar les informacions que coneguin durant el procediment, tret que la llei en disposi d'altra manera.
2. Les parts en un procés ADR no poden sol·licitar en judici ni en actes d'instrucció judicial la declaració de la persona professional ADR com a pèrit o testimoni d'una de les parts, sens perjudici del que estableix la legislació penal o processal.
3. Les actes i els documents que s'elaboren al llarg d'un procés ADR tenen caràcter confidencial, amb l'excepció del document que recull els acords adoptats, signat per les parts.
4. No està subjecta al deure de confidencialitat la informació obtinguda en el curs d'un procés ADR que:
 - a) No està personalitzada i s'utilitza per a finalitats de formació o recerca.
 - b) Comporta una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona.
 - c) S'obté en un procés ADR dins de l'àmbit comunitari, si s'utilitza el procediment del diàleg públic com a forma d'intervenció oberta a la participació ciutadana.
 - d) Si les parts han dispensat, de manera expressa i per escrit, d'aquest deure.
5. La persona professional ADR, si té indicis que revelen l'existència d'una amenaça per a la vida o la integritat física o psíquica d'una persona o de fets delictius a perseguir d'ofici, ha d'aturar el procediment i n'ha d'informar les autoritats judicials.

Article 9. Legalitat

Les parts poden acordar les solucions que millor els convinguin per a la resolució del seu conflicte sempre que siguin conforme a la llei, a la bona fe i l'ordre públic.

Article 10. Flexibilitat

Les parts d'un conflicte i els i les professionals que hi intervenen poden organitzar el procés de la manera més adequada al seu cas i matèria, adaptant-lo a la situació concreta.

Article 11. Bona fe i actitud cooperativa

1. Les parts i els i les professionals dels ADR han d'actuar d'acord amb les exigències de la bona fe.
2. Les parts han de tenir una actitud cooperativa en relació amb les actuacions impulsades pels i per les professionals dels ADR.

Article 12. Perspectiva de gènere interseccional

En tota intervenció en un conflicte, s'han d'identificar i tenir en consideració les diferències i desigualtats de gènere des d'una perspectiva interseccional, de manera que es visualitzin especialment les dimensions de les persones, de gènere, edat, procedència, socioeconòmiques, psicològiques, de les capacitats diverses, social i cultural. Aquesta anàlisi ha de contribuir a reduir dites desigualtats en el conflicte, així com els factors que les generen, i avançar en la seva eradicació en el procés ADR.

Article 13. Accessibilitat

1. Les persones amb capacitats diverses poden utilitzar els procediments ADR en igualtat de condicions que la resta de persones.
2. Els poders públics han de garantir que les persones amb capacitats diverses puguin fer l'ús de la llengua de signes i dels mitjans de suport a la comunicació oral, el Braille, la comunicació tàctil o qualsevol altre sistema que els permeti participar plenament del procediment en igualtat de condicions.
3. Els professionals dels ADR han de garantir que les sessions del procediment de resolució de conflictes es duguin a terme en espais plenament accessibles per a les parts i que s'utilitzi un llenguatge clar i entenedor adequat a la seva comprensió.
4. L'Administració, els col·legis professionals, les universitats i les altres entitats públiques o privades que imparteixen formació homologada en matèria d'ADR, han d'impulsar la formació específica de professionals ADR per aquests supòsits.

Article 14. Agilitat i celeritat

La durada dels procediments ADR ha de ser la més breu possible, tot respectant els principis d'aquesta llei i els criteris que s'estableixen en relació amb els ADR gestionats o supervisats per les entitats públiques.

Article 15. Qualitat

El funcionament dels ADR s'ha de fonamentar en la qualitat de l'exercici dels i de les professionals. Per garantir la qualitat, el Departament competent en matèria d'ADR:

- a) Ha de fomentar l'elaboració de codis de conducta pels i per les professionals dels ADR, i altres mecanismes efectius de control de la qualitat de la prestació dels serveis ADR.
- b) Ha de vetllar per la formació inicial i continuada de les persones professionals dels ADR.
- c) Ha de informar de les possibles negligències que resultin de l'exercici de l'activitat realitzada per les persones professionals dels ADR.

Capítol 3. Drets i deures de les parts del conflicte i de les persones professionals dels ADR

Secció 1. Les parts del conflicte

Article 16. Legitimació per intervenir

1. Les persones que poden disposar de l'objecte del conflicte i les que hi tenen un interès legítim poden, respectivament, instar i intervenir en un procés ADR, bé en nom propi o bé mitjançant persones representants degudament acreditades, i sempre que ho permeti el règim de cadascun dels ADR
2. Les persones majors de dotze anys, si tenen prou coneixement, poden intervenir en els procediments ADR que els afectin.
3. En el cas de les persones amb discapacitat, cal atènyer-se a les mesures de suport que, si escau, tenen adoptades.

Article 17. Drets de les parts

Les parts tenen dret a:

- a) Ser reconegudes a l'accés als mitjans o procediments ADR, així com intervenir en les vies de gestió del conflicte.
- b) Desistir del procés en qualsevol moment.
- c) Escollir la persona professional d'entre les legalment acreditades i registrades si s'escau.
- d) Disposar, abans d'iniciar el procés, de tota la informació sobre les característiques, abast, funcionament, costos, i sobre el valor dels acords que es puguin assolir.
- e) Disposar de l'assessorament extern que considerin necessari, especialment l'assessorament jurídic, en els casos corresponents.
- f) Expressar la seva disconformitat amb el procés o amb l'actuació de la persona professional de l'ADR.
- g) Refusar els serveis de la persona professional de l'ADR o bé recusar-la.
- h) Fer servir, durant tot el procés ADR, la llengua oficial a Catalunya per la qual hagin optat i ser ateses per la persona professional dels ADR en aquesta mateixa llengua en totes les comunicacions, tan orals com escrites, podent modificar en qualsevol moment de l'esmentat procés, la llengua per la qual s'ha optat.
- i) Disposar de suport personal quan es tingui una discapacitat auditiva o visual o qualsevol altre que ho necessiti per a poder fer ús de l'ADR escollit.
- j) Disposar d'espais adaptats a les necessitats personals i de funcionament de l'ADR escollit.
- k) Rebre un tracte proporcionat imparcial respecte l'altre part, pel professional de l'ADR, tenint en compte les diferents situacions i condicions dels interessos de cadascuna de les parts.
- l) Interrompre el procés per voluntat pròpia sempre que sigui possible per les característiques de l'ADR

Article 18. Deures de les parts

Les parts tenen els deures següents:

- a) Respectar els principis dels ADR establerts en aquesta llei.
- b) Col·laborar activament amb el procés, seguint les indicacions de les persones professionals.

- c) Abstenir-se d'instar accions judicials contra l'altra part i, si escau, demanar la suspensió del procediment en tràmit, durant el procés ADR i en relació a l'objecte del procés tret que siguin mesures indispensables per evitar la pèrdua de drets o de béns.
- d) Complir amb els acords adoptats durant el procés o un cop finalitzat aquest.
- e) Abonar els honoraris de les persones professionals dels ADR així com les despeses que s'hagin pogut ocasionar, tenint en compte que alguns mètodes ADR tenen atorgada a alguna de les parts el benefici de gratuïtat, d'acord amb la normativa que els regula.

Secció 2. Les persones professionals dels ADR

Article 19. Definició

A efectes d'aquesta llei, es considera professional dels ADR, l'establert en l'article 3, apartat p), d'aquesta llei.

Article 20. Requisits dels professionals dels ADR.

1. Les persones professionals dels ADR, han de tenir la capacitació professional que estableixi la normativa específica de cada ADR.
2. Les persones professionals dels ADR han de comptar amb una assegurança de responsabilitat civil professional o garantia equivalent que cobreix els danys derivats de l'exercici negligent o de l'incompliment dels principis dels ADR.

Article 21. Formació de les persones professionals dels ADR

1. Les persones professionals ADR poden especialitzar-se en àrees i matèries.
2. El manteniment de la condició de professional ADR pot requerir l'obligació d'acreditar formació continuada d'acord amb els criteris que estableixi la normativa d'aplicació de cada ADR.

Article 22. Drets de les persones professionals en l'exercici del procediment ADR

Les persones professionals dels ADR tenen el dret a:

- a) Desenvolupar la seva actuació professional amb total llibertat i independència, gaudint del degut respecte a la seva intervenció professional.
- b) Proposar la intervenció de terceres persones expertes en la matèria, amb l'acceptació de les parts. En el cas que consideri indispensable la seva intervenció té dret a posar fi al procés, si les parts no l'accepten.
- c) Acceptar o renunciar a intervenir com a professional ADR o donar per acabada la seva intervenció si ho considera oportú.
- d) Rebre la compensació econòmica corresponent a la seva intervenció professional, així com el reintegrament de les despeses que s'hagin pogut generar.

Article 23. Deures de les persones professionals en l'exercici del procediment ADR

Els i les professionals dels ADR tenen els deures següents:

- a) Respectar els principis dels ADR establerts en aquesta llei i la normativa específica i els principis de la seva disciplina.
- b) Exercir la seva funció amb lleialtat envers les parts, d'acord amb aquesta llei, les normes reglamentàries que se'n derivin i les normes deontològiques, i ajustant-se als terminis fixats.

- c) Oferir a les parts o a la part, abans d'iniciar el procés, tota la informació sobre el procés, característiques, funcionament, abast, efectes, valor dels acords i costos.
- d) Iniciar el procediment ADR en els terminis fixats reglamentàriament.
- e) Donar per acabat el procés davant de qualsevol causa prèvia no coneguda o sobrevinguda que el faci incompatible amb les prescripcions que estableix aquesta llei i, també, si aprecia manca de col·laboració de les parts o si el procediment esdevé inútil per a la finalitat perseguida.
- f) Declinar la designació en cas de vincle de parentiu per consanguinitat fins al quart grau o afinitat fins al segon grau, amistat íntima o enemistat manifesta entre la persona professional ADR i una de les parts o per conflicte d'interessos.
- g) Propiciar que les parts disposin de la informació i assessorament suficient per arribar a acords de forma lliure, voluntària i exempta de coaccions.
- h) Oferir espais de diàleg i de comunicació a les parts.
- i) Vetllar per la detecció de qualsevol tipus de violència física o psíquica entre les parts.
- j) Vetllar per l'interès de les persones menors d'edat o en situació de vulnerabilitat implicades en el conflicte.
- k) Denunciar a les autoritats corresponents si es té coneixement de fets delictius o de situacions on pot estar en risc una persona o persones.
- l) Participar, si s'escau, en la redacció de l'acord.
- m) Informar les parts del caràcter vinculant dels acords assolits i, si escau, sobre la possibilitat que els elevin a escriptura pública o a homologació judicial per tal de configurar-los com a títol executiu.
- n) Atendre les parts, durant tot el procés ADR, en la llengua oficial a Catalunya per la qual elles hagin optat, en totes les comunicacions orals i escrites.
- o) Actuar de bona fe vers les parts i la o les institucions a les quals pertany o amb les què hagi establert un vincle amb finalitats d'estudis o recerca, sempre respectant la confidencialitat dels treballs amb què s'ha intervingut.

Article 24. Conflicte d'interessos

1. D'acord amb el que estableix l'apartat f) de l'article anterior, la persona professional dels ADR ha de declinar la designació o participació en cas de conflicte d'interessos.
2. S'entén que hi ha conflicte d'interessos en els casos següents:
 - a) Quan la persona professional dels ADR té interès directe o indirecte en relació amb la solució del conflicte
 - b) Quan la persona professional dels ADR té o ha tingut algun tipus de relació professional, contractual o empresarial amb alguna de parts que sigui incompatible amb la seva intervenció actual, d'acord amb la normativa deontològica.
3. Les parts, degudament assabentades de les situacions detallades en l'apartat 2 d'aquest article, i prèvia declaració responsable de la persona professional ADR que la situació no afecta la seva imparcialitat, poden acordar que intervingui, mitjançant declaració expressa.

Article 25. Les persones col·laboradores expertes i els equips de treball de professionals ADR

Les persones professionals dels ADR poden col·laborar durant el procediment amb terceres persones expertes, si les parts, informades prèviament de la funció dels tercers, de l'abast de la intervenció i de les repercussions econòmiques, hi consenten.

Títol II. La mediació

Capítol 1. Disposicions generals

Article 26. Concepte

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per mediació l'establert en l'article 3, apartat m), d'aquesta llei.

Article 27. Objecte de la mediació

Poden ser objecte de mediació els conflictes que tractin sobre matèries de lliure disposició de les parts.

Article 28. Persones mediadores

Pot exercir com a mediador o mediadora, als efectes d'aquesta llei, la persona física amb un títol universitari oficial i que acredita una formació i una capacitació específiques en mediació, d'acord amb els requisits establerts per reglament.

Article 29. Comediació

1. El procés de mediació pot ser conduït per més d'una persona mediadora. En aquest supòsit, les intervinents poden desenvolupar un únic rol o bé rols diferenciats, i han d'identificar amb caràcter previ la funció que li correspon a cadascuna d'elles, sens perjudici d'acords posteriors.
2. La comediació implica un deure de cooperació entre les diverses persones mediadores, que exerceixen les seves tasques de manera conjunta i consensuada, i la seva responsabilitat solidària respecte de les parts.
3. La comediació ha de ser acceptada per les parts.

Article 30. Imparcialitat i neutralitat de la persona mediadora

1. Les persones mediadores actuen de forma imparcial en relació amb les parts i no poden actuar en benefici o en perjudici dels interessos d'una de les parts en conflicte.
2. Les persones mediadores actuen de forma neutral quant al resultat del procés i no poden emetre opinions pròpies, recomanacions o judicis de valor sobre el fons del conflicte ni proposar opcions de solució.

Article 31. La sessió prèvia

1. La sessió prèvia és la reunió entre la persona mediadora i les parts del conflicte, per separat o de forma conjunta, en la que aquestes són assessorades sobre el valor, els avantatges, els principis, les característiques i les tarifes de la mediació. En funció d'aquesta informació, les parts decideixen si volen celebrar o no la mediació. Si volen dur a terme la mediació es pot iniciar seguidament a la sessió prèvia o en un altre moment.
2. En cas de procés judicial, i quan aquest s'hagi iniciat, l'autoritat judicial pot disposar, en els termes que estableix la legislació processal, que les parts assisteixin a una sessió prèvia de caràcter gratuït si les circumstàncies del cas ho fan aconsellable. L'òrgan públic corresponent facilita la sessió prèvia i vetlla, si escau, pel desenvolupament adequat de la mediació. Les parts poden participar en la sessió prèvia i en la de

mediació assistides per llurs advocats o advocades . Aquesta assistència és necessària si ho requereixen les parts o si ho disposa l'autoritat judicial i s'ha de desenvolupar sempre amb ple respecte pels principis de la mediació i per la igualtat entre les parts.

3. La sessió prèvia s'ha de dur a terme en el termini més breu possible, que no pot excedir d'un mes, llevat que l'autoritat judicial ho disposi altrament. Si se supera el termini establert per causes alienes a les parts, decau l'obligatorietat de participar-hi. La manca d'assistència injustificada no està sotmesa a confidencialitat i ha d'ésser comunicada a l'autoritat judicial per part de la persona mediadora mitjançant l'expedició d'un certificat per aquest efecte.
4. La sessió prèvia efectuada per l'Administració pública té caràcter gratuït per a les parts.

Article 32. El procés de mediació

1. La mediació s'inicia per iniciativa individual o conjunta de les parts d'un conflicte.
2. Les parts poden, assessorades per la persona mediadora, establir l'estructura del procés, fixar la durada, nombre i contingut de les sessions i els altres aspectes necessaris pel funcionament més eficaç.
3. En defecte d'acord de les parts, i respecte de les mediacions derivades pel Centre ADR de Catalunya, és aplicable el procediment que s'estableix per reglament.
4. En tota mediació es documenta la identitat de les parts i de la persona mediadora, l'objecte de la mediació i l'inici i l'acabament del procediment.
5. La persona mediadora informa a les parts sobre la conveniència que rebin assessorament jurídic o tècnic i, en tot cas, sempre que es tracti d'acords respecte a matèries i persones que necessiten protecció especial.
6. La persona mediadora informa les parts del caràcter vinculant dels acords assolits i sobre la possibilitat que els elevin a escriptura pública per tal de configurar-los com a títol executiu. Els acords respecte de matèries i persones que necessiten una protecció especial i també respecte de les matèries d'ordre públic que determinen les lleis, tenen caràcter de propostes i necessiten l'aprovació de l'autoritat judicial per a ésser eficaços.
7. En funció de l'objecte, els advocats i advocades de les parts, en el seu cas, traslladen els acords al conveni regulador o al document o protocol corresponent, per tal que s'incorpori al procés judicial en curs o per tal que s'iniciï, perquè sigui ratificat i, si escau, aprovat. Si la persona que ha actuat com a mediadora és advocada en exercici, transposa els acords al document corresponent sempre que les parts ho consentin.
8. A la mediació iniciada per indicació de l'autoritat judicial, la persona mediadora ha de comunicar a aquesta si s'ha arribat a un acord o no.

Capítol 2. Actuació, drets i deures

Article 33. Actuació de la persona mediadora

La persona mediadora exerceix la seva funció afavorint la comunicació adequada entre les parts i, per tant:

- a) Facilita el diàleg, promou la comprensió entre les parts i ajuda a cercar solucions al conflicte.
- b) Vetlla perquè les parts prenguin llurs pròpies decisions i disposin de la informació i l'assessorament suficients per a assolir els acords d'una manera lliure i conscient.

- c) Fa avinent a les parts la necessitat d'atendre l'interès superior de la persona menor i d'aquelles més necessitades d'atenció i assistència.

Article 34. Drets de la persona mediadora

La persona mediadora gaudeix dels drets que estableix aquesta llei per a els i les professionals dels ADR, i en concret té dret a:

- a) Posar fi a la mediació quan aprecia alguna de les següents circumstàncies:
 - 1r. Quan té coneixement algun tipus de violència física o psíquica o maltractament, coneix un delictes perseguible d'ofici o es posi en perill un bé jurídic protegit que exonera de l'obligació de confidencialitat que ha d'observar.
 - 2n. Quan té coneixement que el consentiment per a la mediació no és real i voluntari.
 - 3r. Quan constata que per qualsevol persona intervinent en la mediació, especialment les mediades en conflicte, s'ha incomplert, de manera irreformable i greu, algun dels principis essencials, de manera que resulta inviable continuar desenvolupant correctament la mediació.
 - 4t. Quan apreciï en les parts falta de voluntat o desequilibri de poder entre elles, que impossibiliti o comprometi greument el bon fi del procediment de mediació.
 - 5è. Quan consideri que hi ha una clara incapacitat de les parts per arribar a un acord o bé una voluntat de fer ús inadequat de la mediació per dilatar/allargar el procés judicial.
- b) Rebre de les parts els antecedents que es considerin necessaris pel bon desenvolupament del procediment.

Article 35. Deures de la persona mediadora

La persona mediadora té els deures establerts a l'article 23 i els deures específics següents:

- a) Actuar amb lleialtat envers les parts i exercir la seva funció amb ple respecte als principis de la mediació i a la resta de normes deontològiques i de procediment establertes en aquesta llei i en la normativa que la desenvolupa.
- b) Vetllar perquè les parts, lliure i voluntàriament, trobin per elles mateixes el camí per a la solució a les seves divergències
- c) Evitar els desequilibris de poder entre les parts aplicant les tècniques necessàries per reconduir-los. Ha de donar per acabada la mediació quan no sigui possible restablir l'equilibri.
- d) Prioritzar l'interès superior de les persones menors, o d'aquelles en situació de més vulnerabilitat en l'assoliment dels acords.
- e) Vetllar per la detecció de qualsevol tipus de violència física o psíquica entre les parts especialment la violència masclista.
- f) No iniciar o interrompre la mediació i, si escau, denunciar els fets a les autoritats competents, en el cas que es detecti que entre les parts hi ha algun tipus de violència. En cas de violència masclista cal procedir de la mateixa manera encara que sigui anterior a la mediació.
- g) Donar per acabada la mediació davant de qualsevol causa prèvia no coneguda o sobrevinguda que faci incompatible continuar el procediment amb les prescripcions que estableix aquesta llei, i també si aprecia manca de col·laboració de les parts o si el procediment esdevé inútil per a la finalitat perseguida, ateses les qüestions sotmeses a mediació.

- h) Col·laborar amb el Centre ADR de Catalunya pel que fa les qüestions organitzatives dels procediments de mediació.
- i) Fer arribar al Centre ADR de Catalunya tota la documentació preceptiva dins els terminis i en la forma establerts per la normativa aplicable.

Article 36. Drets de les parts

Les parts gaudeixen de tots drets establerts en aquesta llei per a les persones que participen en un procés ADR i en concret dels drets següents:

- a) Accedir a la mediació, escollint a la persona o entitat mediadora que ha de portar a terme el procés, o en el seu cas, demanar-ne assessorament i/o designació per part de l'organisme competent.
- b) Rebre a la sessió prèvia o quan ho requereixi, tota la informació relativa a la mediació i el seu procés, i en especial a l'abast i valor dels acords que es prenguin.
- c) Sol·licitar a la persona mediadora la intervenció al procés de persones expertes.
- d) Expressar de manera justificada la disconformitat amb l'actuació de la persona mediadora escollida i rebutjar-ne els serveis, quan la seva actuació no s'ajusti als principis d'actuació establerts.
- e) Recusar la persona mediadora, sigui quina sigui la seva forma de designació.
- f) Donar per acabada la mediació en qualsevol moment i sense necessitat de justificació.

Títol III. Els ADR diferents de la mediació

Capítol 1. La conciliació

Article 37. Concepte

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per conciliació l'establert en l'article 3, apartat h), d'aquesta llei.

Article 38. Principi d'imparcialitat.

Les persones conciliadores actuen de forma imparcial en relació amb les parts. En cap cas no poden actuar en benefici o perjudici dels interessos d'una de les parts del conflicte.

Article 39. Les persones conciliadores

1. Les persones que actuen en procediments de conciliació han d'acreditar una formació específica en la matèria del conflicte d'acord amb el que s'estableixi per reglament.
2. Poden desenvolupar procediments de conciliació les i els notaris i les i els registradors de la propietat o mercantils, d'acord amb el que estableixen les lleis, així com les persones professionals identificades a la normativa que regula el corresponent àmbit de l'activitat, que ha de ser objecte de la conciliació.
3. També poden desenvolupar procediments de conciliació els jutges u les jutgesses de pau d'acord amb el que estableixin les lleis.

Article 40. Procediment de conciliació

1. Les parts poden, assessorades per la persona conciliadora, establir l'estructura del procediment, fixar la durada, els nombre i el contingut de les sessions i els altres aspectes necessaris per a un funcionament més eficaç.

2. En defecte d'acord de les parts, i a manca d'una normativa sectorial aplicable, la persona conciliadora determinarà les pautes de funcionament del procediment.

Capítol 2. L'opinió de la persona experta independent

Article 41. Concepte

Per a la gestió i la resolució d'un conflicte, les parts poden acordar recórrer a una persona experta independent perquè emeti una opinió o informe fonamentat que permeti clarificar el conflicte que les afecta i identificar possibles solucions.

Article 42. Acreditació i efectes de l'opinió de la persona experta independent

1. La persona experta independent ha d'acreditar la seva expertesa i el seu coneixement específic en l'àmbit del conflicte que afecta les parts.
2. La intervenció de la persona experta independent pot ser de caràcter jurídic o tècnic, i té caràcter confidencial.
3. Amb caràcter previ, les parts i la persona experta independent han de signar un compromís acordant l'estructura del procés, fixant-ne la durada, els costos, el caràcter vinculant i la formalització de l'acord.
4. En fixar el procediment, les parts poden incloure una sessió amb la persona experta independent un cop els hagi entregat l'opinió o informe fonamentat per discutir o clarificar les solucions aportades.

Capítol 3. La negociació assistida

Article 43. Concepte

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per negociació assistida l'establert a l'article 3, apartat n).
2. Les parts acorden preceptivament la durada de la negociació, sens perjudici de pròrroga posterior. Les parts decideixen, també, la subjecció a la confidencialitat de la negociació així com l'abast d'aquesta.

Capítol 4. El dret col·laboratiu

Article 44. Concepte

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per procés de dret col·laboratiu l'establert a l'article 3, apartat j).

Article 45. La inhibició de l'advocat o advocada

1. L'advocat o advocada que participa d'un procés col·laboratiu ha de renunciar expressament a la representació del client o clienta en un procediment judicial que versi sobre el mateix objecte.
2. L'advocat o advocada té el deure de comunicar al seu client o clienta l'abast i conseqüències de la seva inhibició.

Article 46. L'advocacia col·laborativa

1. Poden intervenir en aquest procediment els advocats i advocades en exercici que tinguin formació específica i acreditada en dret col·laboratiu. Les associacions d'advocacia col·laborativa degudament reconegudes al respecte, els col·legis professionals i les universitats poden ofertar la formació d'acord amb les directrius nacionals i internacionals consolidades.
2. Són d'aplicació als advocats i advocades col·laboratius les normes establertes en aquesta llei per als professionals ADR i les normes a les que està sotmesa la professió de l'advocacia en general.
3. L'advocacia col·laborativa treballa juntament amb la seva clientela en la consecució dels acords. Com a responsables de salvaguardar els interessos dels seus clients, no està subjecta als principis d'imparcialitat i neutralitat.
4. L'advocacia col·laborativa es regeix pels principis de transparència i equitat.

Article 47. El procediment col·laboratiu

1. Amb caràcter previ a l'inici del procediment col·laboratiu, les parts i els seus advocats signen un compromís acordant l'estructura del procés, fixant-ne la durada, nombre i contingut de les sessions i els altres aspectes necessaris pel funcionament més eficaç. En aquest acord ha de constar la inhibició de l'advocat recollida a l'article 45.
2. El procediment inclou sessions conjuntes de totes les parts amb els seus advocats per indagar els seus interessos i necessitats, així com sessions per part de les persones professionals de l'advocacia per ordenar i avaluar les negociacions.
3. Les parts poden, en qualsevol fase del procés, acordar el recurs a la mediació o a altre ADR que considerin adient per l'obtenció d'acords en alguna de les matèries objecte de conflicte.
4. El procés col·laboratiu s'inicia per iniciativa individual o conjunta de les parts d'un conflicte. L'estructura del procés és la pactada entre les parts segons l'apartat 1 d'aquest article. Es documenta sempre l'inici i la finalització del procés col·laboratiu, la identificació de les parts, dels advocats i de les advocades que participen i de l'objecte del procés col·laboratiu.

Article 48. Equips col·laboratius

1. Amb caràcter previ o durant el procediment, les parts poden acordar que s'incorporin al procés persones professionals expertes per facilitar la solució del conflicte.
2. Els i les professionals expertes actuen sota la coordinació dels professionals de l'advocacia d'acord amb els principis del dret col·laboratiu.

Capítol 5. L'arbitratge

Article 49. L'arbitratge.

L'arbitratge és un ADR heterocompositiu i es regeix per la normativa específica, sens perjudici de les facultats decisòries vinculants que les parts acordin atribuir a un tercer professional neutral.

Capítol 6. Els acords assolits mitjançant els procediments ADR

Article 50. Els acords i els seus efectes

1. L'eficàcia i executivitat dels acords assolits mitjançant els processos ADR queda condicionada a la disponibilitat de les matèries objecte dels mateixos, a la formalització jurídica dels acords, a la seva homologació, si escau, i a allò que prevegi la legislació vigent.
2. Els operadors i operadores jurídiques poden traslladar l'acord assolit al document amb el format adient per a la seva finalitat o per tal que s'incorpori al procés judicial en curs o perquè aquest s'iniciï, perquè sigui ratificat i, si escau, homologat.
3. Els acords assolits en els processos ADR derivats judicialment tenen el valor i l'eficàcia que prevegi la legislació processal.

Títol IV. Els ADR en línia

Article 51. Concepte

1. Als efectes de la present llei, s'entén per ADR el que preveu l'article 3 apartat c).
2. Els ADR en línia es poden utilitzar per tot tipus de conflictes en els quals les parts tinguin lliure disposició sobre l'objecte, sense limitar-se als derivats de relacions o transaccions virtuals.
3. Els processos ADR en línia només es poden dur a terme si totes les parts tenen els coneixements en TIC i els mitjans tecnològics suficients.

Article 52. Deures de la persona professional dels ADR en línia

La persona professional de ADR en línia té com a deures específics:

- a) Garantir que les parts coneguin en el moment d'iniciar els ADR en línia, les especificitats d'un procés d'aquest tipus així com els funcionament de les tecnologies que s'utilitzen.
- b) Evitar l'existència de desequilibris manifestos entre les parts derivats de l'ús de les tecnologies de la informació i posar fi al procés si no és possible disminuir aquest desequilibri.
- c) Adoptar les mesures tècniques, de gestió i organitzatives necessàries per garantir la seguretat i la integritat del procés, així com el secret dels documents i les comunicacions intercanviats.
- d) Adoptar qualsevulla altra mesura per fer efectiva la normativa en matèria de protecció de dades.

Títol V. Actuacions i organització de les administracions públiques

Capítol 1. Polítiques de gestió de conflictes

Article 53. Polítiques de gestió de conflictes

1. Les administracions públiques impulsen l'ús dels ADR en tots els àmbits de la vida pública mitjançant el disseny i implementació de polítiques públiques i la col·laboració regular amb la resta d'operadors civils, econòmics i socials

2. Les administracions públiques fomenten l'ús de metodologies col·laboratives en el funcionament de les unitats i els serveis públics.
3. L'Administració de la Generalitat impulsa i coordina la difusió dels ADR en conjunció amb la resta d'entitats de l'àmbit públic i privat, com a mecanisme de suport a la gestió dels conflictes.
4. L'Administració de la Generalitat impulsa la formació dels treballadors i treballadores que integren la funció pública en les metodologies de cooperació mitjançant programes específics.

Article 54. Els codis de bones pràctiques

Les administracions públiques fomenten l'adopció de codis de bones pràctiques elaborats de manera participativa com a instruments per garantir la qualitat dels ADR i la satisfacció de les parts.

Article 55. Distintius de qualitat

1. L'Administració de la Generalitat pot establir distintius de qualitat per identificar els i les professionals, les entitats i les empreses amb una implicació clara en l'ús dels ADR.
2. Aquests distintius de qualitat es poden vincular, entre d'altres, amb la constitució d'unitats de gestió de conflictes a l'organització, amb la presència d'un o una agent ADR i amb l'adopció de codis de bones pràctiques elaborats de manera participativa. Els requisits i procediment per l'obtenció es fixen reglamentàriament.

Capítol 2. Les administracions públiques i altres sectors d'intervenció

Article 56. Departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria d'ADR

El departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria d'ADR exerceix, principalment a través del Centre ADR de Catalunya, les funcions que corresponen a l'Administració de la Generalitat en dit àmbit, sens perjudici de les competències atribuïdes a altres òrgans administratius o ens dependents o vinculats a l'Administració de la Generalitat.

Article 57. El Centre ADR de Catalunya

1. El Centre ADR de Catalunya té per objecte fomentar i difondre els ADR a Catalunya i facilitar-ne l'accés a la ciutadania, fer recerca en matèria d'ADR, gestionar els registres de persones professionals en ADR, coordinar i supervisar la qualitat del procediment, homologar els estudis, els cursos i la formació específica en matèria d'ADR; organitzar el servei públic.
2. El Centre ADR de Catalunya té la capacitat i atribucions per organitzar i exercir les funcions que siguin necessàries per desenvolupar i acollir els ADR previstos en aquesta llei i en les disposicions que la desenvolupen i la resta de disposicions de dret administratiu que li són aplicables.
3. El Centre ADR de Catalunya queda adscrit al departament competent en matèria de mètodes alternatius de resolució de conflictes, que estableix les directrius i exerceix el control d'eficiència i eficàcia sobre la seva activitat.

Article 58. Funcions del Centre ADR de Catalunya

Corresponen al Centre ADR de Catalunya les funcions següents:

- a) Promoure l'accés de la ciutadania als serveis de mediació i la resta d'ADR.
- b) Promoure la col·laboració entre els departaments o ens dependents o vinculats a l'Administració de la Generalitat amb competències en ADR.
- c) Promocionar i coordinar l'actuació en matèria ADR dels ens locals.
- d) Promocionar i fomentar els ADR entre la ciutadania.
- e) Garantir la qualitat dels serveis públics de mediació.
- f) Fomentar la iniciativa privada en l'oferta de serveis d'ADR i vetllar per la qualitat.
- g) Gestionar el Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i el Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat, així com els altres registres que puguin constituir-se respecte d'altres persones professionals dels ADR, de manera que asseguri la qualitat en la prestació dels serveis per part d'aquestes.
- h) Promoure el coneixement sobre els ADR, avaluar l'eficiència de les mesures adoptades i planificar les mesures a prendre a curt i llarg termini en la matèria.
- i) Crear, supervisar i avaluar els programes de formació en ADR
- j) Exercir la potestat sancionadora.
- k) Promoure l'ús dels ADR per la solució de conflictes a l'administració mitjançant les unitats corresponents
- l) Col·laborar amb les administracions públiques o ens públics que ho requereixin en la gestió de conflictes en matèria del procediment administratiu.
- m) Vetllar perquè en els plans de formació del personal de les administracions públiques s'incorpori un bloc d'introducció a la prevenció i la gestió de conflictes.
- n) Col·laborar amb la implementació dels agents ADR a les entitats locals i empreses privades.
- o) Actuar com a instrument especialitzat en l'àmbit dels conflictes familiars, en matèries de dret privat i en d'altres que es determinin per llei, amb respecte total a les iniciatives existents en l'àmbit dels ens locals i de les entitats de mediació ciutadana i d'ADR públiques o privades.
- p) Promoure la investigació i desenvolupament dels ADR i fomentar la col·laboració amb universitats públiques i privades en la recerca i innovació.
- q) Promoure la col·laboració amb col·legis professionals, administracions locals i altres entitats públiques i privades, i també amb els cossos de policia, per a facilitar que la informació i l'accés als ADR arribin a tota la ciutadania.
- r) Establir convenis de col·laboració o acords amb les Associacions que tenen per objecte la promoció d'ADR.

Article 59. Les administracions locals

1. Les administracions locals desenvolupen els seus propis programes de promoció i facilitació dels ADR, en col·laboració amb el Departament competent en matèria ADR.
2. Les administracions locals, en base a la seva capacitat d'autoorganització, poden establir els mitjans ADR que considerin i fixar els seus propis procediments, sempre que respectin els principis generals dels ADR.
3. Les administracions locals i poden celebrar convenis amb associacions i altres entitats públiques i privades per la implementació més eficient dels ADR al seu territori.

Article 60. Els col·legis professionals

1. Els col·legis professionals que actuen en matèria de mediació o altres ADR col·laboren amb el Departament competent en la matèria que es determini reglamentàriament.
2. Els col·legis professionals, com a garants de la qualitat de les persones col·legiades que intervenen en procediments ADR, ofereixen programes formatius i activitats de capacitació en l'àmbit de les seves competències, d'acord amb els criteris establerts reglamentàriament pel Departament competent en ADR i de les directrius derivades de l'avaluació dels programes i les activitats.
3. Els col·legis professionals duen a terme l'activitat disciplinària i sancionadora respecte les persones col·legiades que intervenen en procediments ADR, d'acord amb la normativa sectorial corresponent.
4. Els col·legis professionals han de complir en tot cas amb el que estableix la normativa vigent en matèria de protecció de dades respecte els i les professionals ADR.
5. Els col·legis professionals poden signar convenis de col·laboració amb el departament competent en ADR per a l'impuls de la de la mediació i dels altres ADR

Article 61. Les associacions professionals

1. Les associacions professionals constituïdes a l'empara de la normativa específica que tenen per objecte la promoció i facilitació dels ADR, col·laboren amb el Departament competent en ADR en la manera que es determini reglamentàriament.
2. Les associacions professionals, com a garants de la qualitat de les persones sòcies que intervenen en procediments d'ADR, ofereixen programes formatius i activitats de capacitació en la matèria.

Article 62. Les associacions promotores dels ADR

1. Les associacions de caràcter privat que tenen per objecte la promoció i facilitació dels ADR, col·laboren amb el Departament competent en ADR en la manera que es determini per reglament.
2. La condició de soci o sòcia de l'associació no exclou l'obligació de col·legiació per a l'exercici dels ADR que ho requereixin d'acord amb la normativa aplicable.

Capítol . L'agent ADR de Catalunya

Article 63. Concepte

1. L'agent ADR és la persona formada en ADR que impulsa la cultura de la gestió pacífica i negociada dels conflictes., en les organitzacions i les institucions públiques i privades mitjançant actuacions basades en l'aplicació dels principis ADR i
2. Les administracions públiques poden disposar d'agents ADR.

TÍTOL VI. Règim sancionador

Article 64. Disposicions generals

1. L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei que comporti actuacions o omissions constitutives d'infracció dona lloc a les sancions corresponents en cada cas, després de la instrucció de l'expedient corresponent.

2. Sense perjudici de l'anterior, els col·legis professionals, en l'àmbit de les seves competències legals o estatutàries, poden depurar les responsabilitats en què hagin incorregut les persones professionals dels ADR que en formin part i imposar-los les sancions disciplinàries que corresponguin, d'acord amb els seus codis de bones pràctiques i normes deontològiques respectius.
3. Aquesta llei s'aplica amb caràcter supletori respecte del règim sancionador que sigui vigent, si escau, per a cada ADR.

Article 65. Òrgans sancionadors

L'exercici de la potestat sancionadora que regula aquesta llei correspon:

- a) Respecte a les persones professionals dels ADR col·legiades, als col·legis professionals als quals pertanyin d'acord amb els procediments i mitjançant els òrgans que estableixin llurs pròpies normes.
- b) Respecte a les persones professionals dels ADR que prestin serveis per a una administració pública, a l'administració pública de la qual depenguin d'acord amb el procediment i mitjançant els òrgans que estableixin les seves pròpies normes.
- c) Respecte a les persones professionals dels ADR amb titulació no subjecta a col·legiació i que no prestin serveis per a una administració pública, d'acord amb el procediment que s'aprovi per reglament, als òrgans següents:
 - 1r. El conseller o consellera competent en matèria de mètodes alternatius de resolució de conflictes, en el cas d'infraccions molt greus.
 - 2n. El secretari o secretària general del departament competent en la matèria, en el cas d'infraccions greus.
 - 3r. El director o directora del centre directiu al qual està adscrit el Centre ADR de Catalunya, en el cas d'infraccions lleus.

Article 66. Tipus d'infraccions

1. Les infraccions per incompliment de les prescripcions d'aquesta llei poden ésser lleus, greus i molt greus.
2. Son infraccions lleus:
 - a) Incórrer en negligència en la tramitació documental i en el compliment de la normativa reguladora dels procediments ADR
 - b) Incomplir l'obligació d'iniciar el procés ADR en els terminis fixats per reglament
3. Son infraccions greus:
 - a) Incomplir el deure de denunciar en els termes que estableix l'article 8.5.
 - b) Abandonar el procés ADR sense causa justificada, que comporti perjudicis per les parts.
 - c) Incomplir els deures previstos a l'article 24 i que comportin perjudicis lleus a les parts.
 - d) Per a la mediació, incomplir els deures d'imparcialitat i neutralitat exigibles en els termes que estableix l'article 30, que comportin perjudicis per les parts.
 - e) Incomplir les obligacions de comunicar el resultat de la mediació a l'autoritat judicial que estableix l'article 32.8 i trametre la documentació preceptiva al Centre ADR de Catalunya, que comporten perjudicis per les parts.
 - f) La reiteració d'una infracció lleu en el termini d'un any
4. Son infraccions molt greus:
 - a) Incomplir els deures previstos a l'article 24 i que comportin perjudicis greus a les parts
 - b) Per a la mediació, incomplir els deures d'imparcialitat i neutralitat exigibles en els termes que estableix l'article 30, que comportin perjudicis greus per les parts.

- c) l'abandonament del procés ADR sense causa justificada que comportin perjudicis greus per les parts.
- d) Incomplir les obligacions de comunicar el resultat de la mediació a l'autoritat judicial que estableix l'article 32.8 i trametre la documentació preceptiva Centre ADR de Catalunya, que comporten perjudicis greus per les parts.
- e) La reiteració d'una infracció greu en el termini de dos anys.

Article 67. Sancions

Les sancions que es poden imposar són:

1. Per una infracció lleu, amonestació per escrit, que s'ha de fer constar en l'expedient del registre, i suspensió temporal de l'habilitació i l'exercici com a persona professional ADR per un període d'1 mes.
2. Per una infracció greu, suspensió temporal de l'habilitació i l'exercici com a persona professional ADR per un període d'1 mes a 1 any, sens perjudici de les accions que puguin correspondre instar a les parts.
3. Per una infracció molt greu, suspensió temporal de l'habilitació i l'exercici com a persona professional dels ADR per un període d'un any a 3 anys, o baixa definitiva del Registre general de persones mediadores en l'àmbit familiar i del Registre general de persones mediadores en els àmbits del dret privat.

Disposicions addicionals

Primera. La mediació administrativa

1. L'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'Administració local, les entitats del sector públic i la ciutadania, amb la finalitat d'assolir la terminació convencional del procediment administratiu, quan això sigui possible, poden recorre a la mediació com a mètode alternatiu de resolució extrajudicial de conflictes.
2. La mediació administrativa ha de ser acceptada per les parts i pot iniciar-se en qualsevol moment de la tramitació del procediment administratiu anterior a la resolució, en la resolució del recurs d'alçada i en expedients d'execució forçosa i en aquells assumptes que o bé una norma reguli expressament la terminació convencional.
3. Les persones mediadores designades en la mediació administrativa poden ser persones mediadores funcionàries o en els supòsits de matèries que requereixin especialització, es podrà sol·licitar la designa d'un persona medidora especialitzada a l'entitat pública corresponent, si s'escau.
4. L'Administració garantirà la creació i el manteniment d'un registre de persones mediadores en l'àmbit administratiu. Les persones mediadores estaran subjectes al compliment dels requisits exigits als qui poden ser designats com a persones mediadores en mediacions en què intervé l'Administració en la gestió del procediment.
5. Els requisits es desenvoluparan reglamentàriament i han de comportar, necessàriament, una titulació universitària superior i una formació específica en mediació homologada pel Centre ADR de Catalunya o l'òrgan o entitat que, competencialment, tingui assignades, per llei, aquestes funcions.
6. El procediment pot finalitzar mitjançant la celebració d'acords, pactes, convenis o contractes sempre que no siguin contraris a l'ordenament jurídic, recaiguin sobre matèries susceptibles de transacció i tinguin per objecte satisfer l'interès públic.

7. Per assolir els acords, pactes, convenis o contractes que posen fi al procediment administratiu es pot tramitar, en el si del procediment administratiu, un procediment de mediació administrativa, que en tot cas té caràcter voluntari. L'inici del procediment de mediació suspèn la tramitació administrativa ordinària.
8. L'acord o pacte que posa fi al procediment administratiu és executiu. Si no s'assoleix cap acord es continuarà la tramitació ordinària del procediment administratiu.
9. L'acord de mediació ha de ser autoritzat per l'òrgan competent. L'autorització de l'acord de mediació només es pot denegar, de manera motivada, si l'acord assolit és contrari a dret, si és lesiu per a terceres persones o si causa dany a l'interès públic.

Segona. Consultes, queixes i suggeriments

El Govern de la Generalitat ha d'impulsar el disseny i la implementació de sistemes que promoguin l'anàlisi de les consultes, les queixes, el suggeriments que la ciutadania formuli davant l'Administració amb la finalitat d'anticipar-se als conflictes que puguin sorgir de forma proactiva per tal d'evitar-los o minimitzar-los, si escau, mitjançant l'aplicació de mètodes ADR.

Disposició transitòria

Els processos d'ADR en curs es regiran per la norma aplicable en el moment en què van ser iniciats, encara que els seus efectes seran els de la nova llei segons l'ADR utilitzat.

Disposició derogatòria

Queden derogats els articles 20, 21, 29, 30, 31, 32 i 33 de la Llei 15/2009, de 22 de juliol, de mediació en l'àmbit del dret privat, i totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposin al que estableix aquesta llei.

Disposicions finals

Primera. Modificació del Llibre primer del Codi civil de Catalunya

Es modifica l'article 121-18 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“Suspensió per raó de la mediació o altre procediment ADR:

1. La sol·licitud d'inici de la mediació o l'acord d'adopció d'un altre ADR reconegut per la llei, degudament documentat, suspenen la prescripció de les pretensions des de la data de la sol·licitud o de l'acord, sempre que el procediment s'iniciï en el termini màxim dels quinze dies naturals següents.
2. La suspensió es prolonga fins a la data de la signatura de l'acta final de la mediació o l'acord de mediació o, subsidiàriament, la signatura de l'acta final, o fins que acaba l'ADR per alguna de les causes que estableix la llei reguladora. En cap cas la suspensió pot superar el termini de quatre mesos”.

Segona. Modificació del Llibre segon del Codi civil de Catalunya

1. Es modifica l'apartat 8 de l'article 233-6 del Codi civil de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

“8. Els acords assolits en els procediments de mediació o de dret col·laboratiu respecte al règim d'exercici de la responsabilitat parental es consideren adequats per als interessos de la persona menor. La manca d'aprovació per l'autoritat judicial s'ha de fonamentar en criteris d'ordre públic i del seu interès”.

Tercera. Incorporació dels ADR a la legislació sectorial

En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els departaments de la Generalitat impulsaran la reforma de les lleis 1/2003, de 19 de febrer, d'Universitat de Catalunya, 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública, 14/2002, de 27 de juny, de les Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat i Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport, o qualsevol altre text normatiu adient per incorporar les funcions de promoció dels ADR en el seu àmbit competencial, així com les directrius per la constitució de serveis de gestió de conflictes específics.

Quarta. Desplegament reglamentari

1. S'autoritza el Govern perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta llei.
2. En el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern ha de dictar un reglament que ha d'incloure en tot cas les disposicions en matèria de governança i polítiques públiques, les funcions dels agents ADR.

Cinquena. Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.